

er opført til Indtægt paa Finantsbudgettet, samt om det Savn, som soles ved, at der ikke er givet nærmere Forklaring herom. I Forbindelse dermed har den ærede Taler udtalt, at det var usædvanligt, at saadanne Beholdninger opførtes som en Indtægtspost paa Budgettet, fremdeles at det let vilde kunne foranledige Forvirring i det fremtidige Finantslovsudkast, naar en saadan Form bibeholdes, og i det Hele taget har den samme ærede Taler fundet det mindre klart, hvorledes denne Beholdning nu er fremkommen. Jeg troer saaledes, at der er god Grund for Finantsministeren, til allerede paa Sagens nærværende Punkt at meddele Thinget den fornødne Oplysning i saa Henseende. Jeg skal dertil tillade mig at bemærke, at det vel er usædvanligt, at Beholdningerne opføres som en formelig Indtægtspost, og altsaa ogsaa, at de Beløb, som blive tilovers, efter Udgifternes Fradrag fra Indtægterne, opføres som en Indtægt for det følgende Finantsaar, men jeg skal dog i den Anledning gjøre opmærksom paa, at det ikke er ualmindeligt, at der nævnes i Finantsoverslagene i andre Lande, hvormeget Contantbeholdningen antoges at være ved Finantsaarets Begyndelse og ved Finantsaarets Udgang. For Finantsministeren havde det vistnok været meget let, og der har ogsaa i de Bemærkninger, som under Finantslovens Udarbejdelse gjordes Finantsministeren, ligget en forøget Opfordring til denne Gang at iagttage det Samme, nemlig ikke udtrykkeligt at opføre paa Contoens Kassebeholdningen som en Indtægtspost, men kun at nævne den bagefter anmærkningsviis. Jeg skal imidlertid bemærke, at jeg har havt mine meget gode og politiske Grunde til at opføre den som Indtægt; det er ikke aldeles ligegyldigt for Danmarks Credit, hvorledes Indtægten feer ud paa Papiret; i Realiteten er det vistnok det Samme, om en Beholdning staaer udtrykkeligt opført paa Indtægts-Siden, og senere igjen det, som bliver tilovers, paa Udgifts-Siden, anmærkningsviis; men, mine Herrer! Facit bliver dog noget forskjelligt. Regner jeg nemlig ikke denne Beholdning, til hvis Motivering jeg ret strax skal komme tilbage, med til det, som jeg kunde disponere over den 1ste April 1850, saa dækker Indtægten for det første

Mar ikke Udgiften, og det vil da paa Steder, hvor man ikke har let for at opfatte disse Ting paa den rette Maade, hedde sig, at den første Finantslov, som blev forelagt i Danmark, fremtraadte med en Underbalance, skjøndt det ikke var beregnet paa Krigs-Tid, og man vil paa fremmede Steder maasse tilføie, at ved den Fremstilling, som han gav, søgte Finantsministeren at snaffe sig fra denne Underbalance, ved at tale om en Beholdning. Anderledes har Sagen stillet sig for mig, naar man udtrykkeligt opfører som en Indtægtspost, for hvis Tilstedeværelse Finantsministeren maa have sin gode Grund, den Contantbeholdning, som vil være ved Finantsaarets Begyndelse; at som en Folge heraf Contantbeholdningen tillige har maattet opføres paa Udgifts-Siden, troer jeg maa erkjendes som en Selsfølge. Naar man forøvrigt indrømmer, at den Omstændighed, at den Beholdning, som er anført paa Udgifts-Siden at skulle gaae over til det følgende Finantsaar, ligefrem er opført med Mk. og Sk., er en Folge af den almindelige Regnskabsform, hvori man opgjør en Balance, saa følger deraf ingenlunde, at Rigsdagen bestemmer eller at Finantsministeren paatager sig noget Ansvar for, at en saadan Beholdning til Mk. og Sk. skal finde Sted. Saameget om mine Grunde for udtrykkeligt at have posteret den contante Beholdning paa Budgettet. Det vil heraf, troer jeg, erkjendes, at jeg ingenlunde betragter det som noget Bindende for Fremtiden, at Beholdningen paa samme Maade skulde posteres. Det vil desuden være en meget let Sag at føre Beholdningen ned anmærkningsviis, saaledes at det blot omtales, hvormeget der kan antages at være i Beholdning, og hvorledes dermed skal forholdes. Mit Forslag binder ingenlunde Rigsdagen, og jeg haaber det vil erkjendes, at jeg har havt gyldig Grund til at postere som jeg har gjort. Jeg er idag bleven nødsaget til at fremkomme med mine Grunde derfor; det havde været mig kjærere at kunne holde dem tilbage. Jeg gaaer dernæst over til, om ikke den Bebrejdelse, saa dog det Savn, som er udtalt, om at der ikke er blevet afslagt noget Regnskab for, hvorledes Beholdningen kommer ud den 1ste April 1850. En året Taler, jeg troer Rigsdagsmanden for